

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 4320-08-18 חיימי נ' אורית נחמן בן מויאל

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט ויסאם חיר

תובע שי חיימי

נגד

נתבעת אורית (נחמן) בן מויאל

פסק דין

1 לפני תביעה כספית בסך של 134,508 ₪ בגין פרסום לשון הרע באמצעות הרשת החברתית
2 "פייסבוק".

3 רקע עובדתי בתמצית

4 1. התובע, תושב מושב כפר ברוך, הינו עורך דין במקצועו, אשר מתגורר בשכונת לאביה של
5 הנתבעת.

6 2. במסגרת עבודתו של התובע, ביום 9.9.11 ערך התובע צוואה לאבי הנתבעת וביום 28.3.12
7 ערך התובע עבורו "הסכם מתנה" לצורך העברת נחלה במתנה לידי הנתבעת, בכפוף
8 לסייגים מסוימים.

9 3. לאחר חתימת הסכם המתנה, מערכת היחסים בין הנתבעת לאביה עלתה על שרטון והובילה
10 לניהול הליכים משפטיים שונים, שבמהלכם נדרש התובע למסור עדות בבית משפט בעניין
11 ההסכמים שערך בין הצדדים.

12 4. ביום 11.5.14 ניתן פסק דין על ידי סגן נשיא בית המשפט דאז, אשר ביטל את הסכם המתנה
13 שערך התובע עבור הנתבעת ואביה.

14 5. הנתבעת הגישה ערעור על פסק הדין. ביום 15.3.15 ניתן פסק דין הדוחה את הערעור לגופו
15 (התיק הושב לבית משפט קמא לשם הכרעה בסוגיית ההלוואה).

16 6. במסגרת ניהול ההליכים העלתה הנתבעת טענות כלפי התובע, לעניין ההסכמים שערך
17 והתנהלותו כלפיה.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 4320-08-18 חיימי נ' אורית נחמן בן מויאל

תיק חיצוני:

7. נוכח טענותיה כלפי התנהלותו המקצועית של התובע, ביום 6.7.14 הגישה הנתבעת תלונה כנגד התובע לוועדת האתיקה המחוזית של לשכת עורכי הדין. בהחלטה מיום 29.1.15, תלונתה נגנזה בשל חוסר עבירה. בנוסף, הנתבעת פנתה לוועדת האתיקה הארצית בתלונה כנגד התובע ואף תלונה זו שנידונה כקובל נוסף, נגנזה (ראו, מכתב מיום 29.6.15 – צורף כנספח 4 לכתב התביעה).

8. ביום 4.7.18 פרסמה הנתבעת ברשת החברתית "פייסבוק" פוסט זועק ומפורט המכוון לאביה שמסגרתו נכללו אמירות שונות כלפי התובע. לאחר מכן, הנתבעת פרסמה דברים דומים בקבוצות קהילתיות ב"פידר" של קבוצת התושבים במושב כפר ברוך.

טענות התובע

9. התובע טען, כי הפרסום שנעשה על ידי הנתבעת מהווה פרסום לשון הרע כלפיו, כי פרסומה נעשה בזדון וזאת במטרה להשפילו לבזותו לפגוע בשמו הטוב כאשר אין כל קורטוב של אמת בדבריה, כי הפרסום מעלה שורה ארוכה של טענות שקריות אשר המסר העולה לאדם הסביר הינו, כי התובע אדם בזוי, מושחת, בלתי אמין ובלתי מקצועי.

10. לנתבעת לא עומדת כל הגנה שכן הפרסום נעשה בחוסר תום לב ובכוונה לפגוע בתובע.

11. התובע טען, כי טענותיה של הנתבעת הינן טענות תלושות מן המציאות וחסרות כל שחר שכן התלונות שהוגשו כנגדו לוועדות האתיקה נדחו ונגנזו ואף ערעורה על פסק הדין נדחה.

12. התובע הוסיף, כי הנתבעת לא הסתפקה בפרסום ברשת החברתית "פייסבוק" אלא העלתה את דבריה אף ב"פידר" של קבוצת התושבים במושב כפר ברוך ודאגה לפרסם זאת בקהילות נוספות תוך כדי שהיא מבקשת לשתף את פרסומה ולהפיצו.

13. כתוצאה מהפרסומים של הנתבעת נפגע מעמדו של התובע במושב כפר ברוך, בו הוא מתגורר, ובמושבים הסמוכים. הפרסומים פגעו קשות במשלח ידו ובעסקו של התובע, שהינו עורך דין מכובד ומוערך האמון על שמירת החוק.

14. התובע פנה לנתבעת בבקשה לקבלת הבהרה או התנצלות על מנת להקטין את הנזק, אולם כל ניסיונותיו עלו בתוהו.

15. התובע טען, כי הינו זכאי לתקרת הפיצוי הסטטוטורי שכן הנתבעת פרסמה את הפוסט במודע, בכוונה ובזדון כשהיא מודעת לעובדה שאין שמץ של אמת באמירותיה וזאת לאחר שהשמיצה אותו פעם אחר פעם בוועדות האתיקה ואף בערעורה לבית המשפט.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 4320-08-18 חיימי נ' אורית נחמן בן מויאל

תיק חיצוני:

טענות הנתבעת

1

2 16. הנתבעת טענה, כי הפרסום שנעשה על ידה אינו מהווה פרסום לשון הרע ולחילופין כי
3 עומדות לה ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע.

4 17. לטענת הנתבעת, התובע פעל שלא במקצועיות הראויה, ברשלנות ובזדון תוך הפרת
5 התחייבויותיו המקצועיות, בין היתר, עת הכין מסמך בעל תוקף משפטי שונה ממה
6 שנתבקש, ולפיכך אין לו להלין אלא על עצמו.

7 18. מעשיו של התובע והתנהגותו גרמו לה לנזקים רבים וחמורים, והנתבעת היא זו אשר זכאית
8 לקבלת פיצויים מאת התובע בשל התנהלותו הקלוקלת.

9 19. הפרסומים נכתבו בדם ליבה ובצלו של סכסוך מתמשך בינה ובין אביה כאשר התובע מנסה
10 להוציא את הדברים מהקשרם האמיתי תוך כדי עיוות המציאות וגרימת עגמת נפש וצער
11 לנתבעת ולמשפחתה.

12 20. כל פרסומיה של הנתבעת בגין מעלליו של התובע הינם אמת לאמיתה, נעשו בתום לב
13 ובמטרה להזהיר את הציבור שלא ייפול לידי הלא מקצועיות של התובע.

ראיות הצדדים

14
15 21. מטעם התובע הוגש תצהיר עדות ראשית של התובע, אליו צורפו מסמכים שונים. כמו כן,
16 התובע ביקש לזמן למתן עדות, ללא הגשת תצהיר עדות ראשית, את מר משה רפאל קבסה,
17 מכר ותיק של התובע, אשר התייצב והעיד מטעמו.

18 22. מטעם הנתבעת הוגש תצהיר עדות ראשית של הנתבעת, אליו צורפו מסמכים שונים. כמו
19 כן, הנתבעת ביקשה לזמן לעדות, ללא הגשת תצהיר עדות ראשית, את מר נחמן שמואל,
20 אביה של התובעת, אשר התייצב והעיד מטעמה.

דיון והכרעה

21
22 23. כאמור, עסקינן בתביעה בגין פרסום לשון הרע על ידי הנתבעת כלפי התובע.

23 24. המחלוקת בין הצדדים נסובה סביב השאלה האם יש בפרסומים משום לשון הרע, בשאלת
24 קיומן של הגנות מכוח החוק וכן בשיעור הנזק.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 4320-08-18 חיימי נ' אורית נחמן בן מויאל

תיק חיצוני:

- 1 25. כידוע, המתווה לבדיקת תחולת החוק נקבע על ידי בית המשפט העליון והוא מורכב
2 מארבעה שלבים:
- 3 א. בדיקת קיום יסודות לשון הרע והפרסום.
4 ב. תחולה של חסינות הפרסומים המותרים.
5 ג. קיומן של ההגנות והחזקות שבחוק.
6 ד. סעדים.
- 7 לעניין זה ראו, ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין ואח' (פורסם בנבו).
- 8 26. בהתאם להוראות החוק, לצורך השלב הראשון על התובע להוכיח 2 יסודות: האחד,
9 "פרסום", כהגדרתו בסעיף 2 לחוק, אשר נעשה ל"אדם או יותר זולת הנפגע", כדרישת
10 סעיף 7 לחוק, והשני, "לשון הרע", כהגדרת המונח בסעיף 1 לחוק.
- 11 27. חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה- 1965 (לעיל ולהלן: "החוק" או "חוק איסור לשון הרע")
12 מהווה איזון עדין בין זכויות אדם מרכזיות במשטר דמוקרטי. זכות היסוד לשם טוב וזכות
13 היסוד לחופש הביטוי, כאשר שתיהן נגזרות מהערך החוקתי של כבוד האדם (ע"א 4534/02
14 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ, פד"י נח(3) 538, (04.03.2004)).
- 15 28. הבחינה אם יש בפרסום משום לשון הרע נערכת לפי מבחן אובייקטיבי, ולא על פי כוונת
16 המפרסם או האופן בו הגורם בעניינו נעשה הפרסום הבינו את תוכנו. בהקשר זה הדגיש
17 כבוד השופט מלץ בע"א 740/86 תומרקין נ' העצני, פד"י מג(2) 333 (1989), בעמ' 338, כי
18 "ההלכה היא, שאין חשיבות לשאלה מה הייתה כוונתו של המפרסם מחד גיסא, ואין
19 חשיבות לשאלה כיצד הבין את הדברים בפועל מי שקרא את הדברים מאידך גיסא.
20 המבחן הקובע הוא, מהי, לדעת השופט היושב בדיון, המשמעות, שקורא סביר היה
21 מייחס למלים". באופן דומה ציין כבוד המשנה לנשיאה (כתוארו אז) השופט ריבלין בעניין
22 אילנה דיין, כי "בבחינת קיומה של לשון הרע יתחשב בית המשפט בדרך שבה נתפס
23 הפרסום בעיני האדם הסביר. זהו מבחן אובייקטיבי, המעמיד עצמו על האופן שבו
24 האדם הרגיל היה מבין את הפרסום...". כמו כן, בע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' שרנסקי
25 [פורסם בנבו] (4.8.2008) הדגישה כבוד השופטת א' פרוקצ'יה, כי "לצורך גיבוש עוולה
26 בגין לשון הרע, אין צורך להוכיח כי אדם בפועל הושפל או בוז. די שהפרסום עלול
27 היה להביא לתוצאה כזו".

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 4320-08-18 חיימי נ' אורית נחמן בן מויאל

תיק חיצוני:

29. אציין, כי לאחר שנשמעו כלל הראיות בתיק, הגעתי למסקנה, כי דין התביעה להתקבל.
אבהיר.

30. ביום 4.7.18 פרסמה הנתבעת ברשת החברתית "פייסבוק" פוסט המכוון כלפי אביה עם אמירות כלפי התובע, כשהחלקים הרלוונטיים לענייננו מובאים להלן:

"אני מעלה כאן פוסט ארוך וקשה מאוד, דבר שאני גוררת עמי מעל 4 שנים כי נעשה לי רצח אופי ע"י מי שהיה אבא שלי!! ובעזרתם וסיוע של היישוב בו אני מתגוררת- כפר ברוך, ואיתם עוד שרשרת של אנשי משפט ומנהלים בכירים ברשויות המס והמינהל. מושחתים אשר גזלו את חיי וחיי ילדיי. ועל כן הגיעה השעה שהאמת תאמר בקול. וזאת כדי לנקות את עצמי, ושהצדק יצא והאמת תאמר בקול!! כי ישנם דברים שהם בגדר בל יעבור!!

....
אתה פשוט רימתה אותי ניצלת ולא רק ברמה הרגשית, כי אם ברמה הפלילית. ואתה נעזרת בכך ע"י אנשים תמורת כסף!!
ואחד מהם והוא בראש- אותו עו"ד נבל השכן שלך. מר שי חיימי. שבעקשנות מצידך התעקשת שרק אצלו נעשה את ההסכם מתנה. וכיום ניתן להבין למה..
אתם תפרתם אותי, תפירה של החיים. הונתם אותי במחיר של חיים של ממש".

....
השתמשת בעוד דרכים שיקריות וערמומיות בסיוע של אותו נוכל העו"ד שלך שעשה את ההסכם בנינו- "הסכם המתנה" וכשהוא בא לבית המשפט להעיד, נתן עדות כוזבת מלאה בשקרים, בטיעון שכל הכוונה בכל ההסכם הוא אחרי מותך.

....
התקבלתי כחברת אגודה בכפר, אושר לי משכנתא מהבנק, ואף הינך חתמת על הסכם בלתי חוזר, ורק את הפרט האחרון, אישורי המשכנתא של הבנק, בחר שי חיימי בהוראתך ושיתוף פעולה של שנכן כאחד, ללא ידעתי, מהלתם בי. ומכך במקום להעביר למינהל את כל סיום הניירת ובכך לסגור את העיסקה, וזאת כי אתה והוא בחרתם כך, כדי לעשות שימוש בי ...

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 4320-08-18 חיימי נ' אורית נחמן בן מויאל

תיק חיצוני:

- 1 ...
- 2 ואף כל העובדות הללו, בחר השופט זגורי לתת את ההחלטה
- 3 התמוהה וההזויה שלו. שברור כשמש שהיא החלטה מושחתת ולא
- 4 יותר מכך.
- 5 כי ברור לכל בר היגיון שאין כלל דבר שכזה, אך השופט ברור שיתף
- 6 כאן פעולה, כי התברר שלאישתו של השופט ולעו"ד שי ישנו קשר
- 7 מאוד מחבר בעולם העסקים בתחום הנדל"ן, אז הכל החל משם לקבל
- 8 תפנית אחרת. כל איש משפט יודע שאין דבר כזה "נאמר בעל פה"
- 9 ולמרות כל זה, בחר השופט לקבל את עדותו המבזה של עו"ד שי
- 10 חיימי.
- 11 ...
- 12 ולא בכדי, כי אותו עו"ד שי חיימי, שגר ביישוב הפך להיות מעורב
- 13 במתן סיוע משפטי למזכירות"
- 14 ...
- 15 לשופט המושחת
- 16 לעו"ד המושחתים שלך
- 17 לשכן העו"ד המושחת שלך
- 18 "...".
- 19 31. בענייננו, אין חולק, כי כתיבת הפוסט ברשת החברתית "פייסבוק" מהווה פרסום כהגדרתו
- 20 בחוק, שכן רואים פרסום כפרסום לשון הרע אם היה מיועד לאדם זולת הנפגע והגיע לאותו
- 21 אדם או לאדם אחר זולת הנפגע (ראו, סעיף 2(ב)(1) לחוק וכן ראו בר"ע (מחוזי חי) 850/06
- 22 רמי מור נ' ידיעות אינטרנט, [פורסם בנבו] פסקה 24).
- 23 32. הנתבעת אינה מכחישה את הפרסום כלפי התובע, כפי שהעידה בעמוד 17 שורות 23-36 :
- 24 "ש. מפנה אותך לנספח ת/9 לתצהיר התובע תאשרי לי שזה הפרסום
- 25 שהעלית בפייסבוק כולל בקשה לשיתוף.
- 26 ת. מאשרת.
- 27 ש. תעברי לעמ' השני ואני מפנה אותך לפסקה בקצה עמ' תחתון
- 28 שמתחילה במילה "השתמשת בעוד דרכים... אותו נוכל עו"ד שלך..."
- 29 למי התייחסת.
- 30 ת. לעו"ד שי חיימי.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 4320-08-18 חיימי נ' אורית נחמן בן מויאל

תיק חיצוני:

- 1 ש. את עומדת אחרי מה שכתבת בהמשך לדברים שהתייחסו לעדות
2 בביהמ"ש.
3 ת. בהחלט.
4 ש. בדף שלאחר מכן בפסקה עליונה שמתחילה "ששילמתי לרשות
5 המס...שיתוף פעולה..." רשמת מהלתם, האם התכוונת למעלתם.
6 ת. כן."
- 7 33. באשר ליסוד "לשון הרע", בבואו להכריע בסוגיה זו על בית המשפט ליתן דעתו לחופש
8 הביטוי ולמרכזיותו, בהתאם לנסיבות הפרסום ותכליתו בהתאם לטיב ההתבטאות, קהל
9 השומעים, זהות התובע והנתבעת וההקשר בו נאמרו הדברים.
- 10 34. הקביעה האם יש בפרסום שלפנינו משום לשון הרע, תיעשה מתוך איזון חוקתי בין שתי
11 זכויות היסוד המתנגשות. דהיינו, על בית המשפט לבחון ולאתר את נקודת האיזון הראויה
12 בין חופש הביטוי לבין שמו הטוב של האדם, בין אמירות שיש בהן כדי להעליב ולפגוע, ובין
13 אלה הנאמרות בשעת כעס או מריבה בהתאם לנסיבות המקרה שלפניו.
- 14 35. בענייננו, יישום המבחנים שנקבעו בפסיקה על הביטויים מושא תביעה זו שלפניי, מוביל
15 למסקנה כי הפרסום מהווה לשון הרע. ואבהיר.
- 16 36. אין חולק, כי ייחוס טענות של שחיתות והונאה מקיימות את היסוד של לשון הרע, כהגדרת
17 המונח בסעיף 1 לחוק. אדם אשר מאשים אדם אחר, ובפרט בענייננו שהתובע הינו עורך דין
18 האמון על שמירת החוק, בהונאה, מרמה, מעילה, וחוסר מקצועיות, מוציא את דיבתו רעה
19 ועלול לפגוע בשמו הטוב, להשפילו ולבזותו. כמו כן, יש בכך אף משום ניסיון לפגוע בשמו,
20 במשלח ידו ובמקצועו. ביטויים כמו "נבל", "נוכל" או "מושחת", בהם עשתה הנתבעת
21 שימוש, מלמדים על תכונות עם קונוטציות שליליות מובהקות. ניסיונה של הנתבעת,
22 במסגרת סיכום טענותיה, לגמד את משמעות הביטויים האמורים על ידי הפנייה למשמעות
23 ביטויים אלו במילון "מילוג", אינו יכול לסייע בידה. המשמעות השגורה של ביטויים אלו
24 הינה שלילית כלפי אדם רגיל ועל אחת כמה וכמה כלפי עורך דין.
- 25 37. לראיה, בנוסף לפוסט שפורסם על ידי הנתבעת ברשת החברתית "פייסבוק", הנתבעת פנתה
26 לשדר רדיו בשם רפאל קבסה ושטחה בפניו את טענותיה, שתוכן דומה לתוכן הפוסט.
27 לאחר שיחתה של הנתבעת עם מר קבסה, חייג האחרון אל התובע, שכן השניים שירתו
28 בצבא יחדיו, על מנת לברר את טענותיה שכן תוכן הדברים שנמסר לו אודות התובע
29 וההשמצות לא תאמו את תדמיתו.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 4320-08-18 חיימי נ' אורית נחמן בן מויאל

תיק חיצוני:

38. זאת להדגיש, כי הדברים שיוחסו לתובע, פורסמו ברשת החברתית עם פוטנציאל לתפוצה רחבה בצירוף בקשה להפיץ הלאה ולהרחיב את מעגל התפוצה והיה בדבר כדי לבזותו בפני קהל יעד רחב וכאשר מוטחות באדם טענות מסוג זה יש בכך כדי לבזותו, להשפילו או לפגוע במשלח ידו.
39. עוד טענה הנתבעת בפוסט שפרסמה, כי "התברר שלאשתו של השופט ולעו"ד שי חיימי יש קשר מחבר בעולם העסקים". הנתבעת טענה, כי קשר עסקי בין אשת השופט העוסקת בתחום הנדל"ן לבין התובע שהינו עו"ד ועוסק בתחום הנדל"ן אין בו כלל לשון הרע. אין בידי לקבל טענה זו כלל ועיקר. ראשית יצוין, כי הנתבעת לא הוכיחה קשר עסקי כאמור. צירוף תמונה תמימה מעמוד הפייסבוק של אשת השופט (ראו, נספח כח לתצהיר הנתבעת), שכל הנראה, צולמה לאחר השלמת עסקת מקרקעין, אין בו כדי לבסס קשר עסקי בין התובע לבין אשת השופט. שנית וזה העיקר, הנתבעת ציינה את הקשר הנטען (שלא הוכח) כגורם, שכל הנראה לגישתה ובראייתה, כביכול השפיע על השופט לקבל את עדותו "ההזויה, כלשונה, של התובע. ייחוס מעשה כזה לתובע בצירוף התיאורים "מושחת" ו-"רמאי", מהווה לשון הרע כלפי התובע ופוגע בשמו הטוב ובמשלח ידו.
40. לאור האמור לעיל מצאתי, כי דבריה של הנתבעת עונים על ההגדרה של "פרסום" ו-"לשון הרע", בהתאם למשמעותם בחוק לאיסור לשון הרע. משעברנו את השלב הראשון, להלן נבחן את שני השלבים הנוספים שעניינם פרסומים מותרים וקיומן של הגנות שבחוק.
41. במסגרת כתב ההגנה טענה הנתבעת שהפרסום שלה חוסה תחת ההגדרה של פרסומים מותרים, בהתאם לסעיף 13 לחוק איסור לשון הרע. אולם, טיעון זה נזנח במהלך ההליך ובסיכומים. משכך, מתייתר הצורך לדון ולהכריע בטענה זו.
42. לעניין תחולת ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע, הנתבעת לא טענה לתחולתה של הגנת "אמת הפרסום", לפי סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע. יובהר, כי הנתבעת מיקדה את כתב ההגנה מטעמה ואת תצהיר עדותה הראשית ותקפה חזיתית את העמדה המשפטית שהוצגה בעניין הסכם המתנה שנערך על ידי התובע. במסגרת הדיון שבפנינו, סוגיה זו הינה מחוץ לגדר המחלוקת בתיק, שעניינו פרסום לשון הרע. סוגיית ביטול הסכם המתנה כבר נדונה והוכרעה על ידי בית המשפט לענייני משפחה. אף הערעור על פסק הדין נדחה. על כן, הדיון בסוגיה זו לגופה חורג מגדר המחלוקת בתיק. בנוסף לכך, יצוין, כי לא עלה בידי הנתבעת להוכיח, כי התובע התרשל במילוי תפקידו במסגרת עיסוקו בסוגיה זו או כי העמדה המשפטית שהוצגה על ידו חורגת מתחום הסביר ומהווה התרשלות במילוי תפקיד או רשלנות מקצועית. בהקשר זה יצוין ויודגש, כי שתי תלויות שהוגשו על ידי הנתבעת כנגד התובע, ללשכת עורכי הדין, נדחו ונגנזו.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 4320-08-18 חיימי נ' אורית נחמן בן מויאל

תיק חיצוני:

- 1 43. הנתבעת טענה, כי הפרסומים באים בגדרי לפחות אחת מהחלופות שבסעיף 15 לחוק איסור
- 2 לשון הרע: הגנה בתום לב על אינטרס לגיטימי של המפרסם (סעיף 15(3)); הבעת דעה בתום
- 3 לב (סעיף 15(4)); והבעת דעה על התנהגותו של הנפגע- התובע (סעיף 15(5)).
- 4 44. על כן, להלן אבחן את תחולתן של ההגנות המעוגנות בסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע
- 5 בנסיבות המקרה שבפנינו.
- 6 45. על מנת שמפרסם לשון הרע ייהנה מהגנת סעיף 15, יש צורך כי יתקיימו שני תנאים
- 7 מצטברים: ראשית, כי הפרסום נעשה בתום לב, והשני כי הפרסום נעשה בגדר אחת מ-12
- 8 החלופות שמונה החוק בסעיף הנ"ל (ראו, דנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך
- 9 ואח' [פורסם בנבו] (18.9.14)), ע"א 354/76 עזבון שרף נ' שרותי יעוז כלכלי בע"מ, פ"ד
- 10 לה(4) 175, 169 (1981)).
- 11 46. גם אם הפרסום לא היה אמת, הוא עשוי לזכות להגנה מקום בו הוא נעשה בתום לב וזאת
- 12 בהתאם להוראת סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע.
- 13 47. במסגרת בירור שאלת קיומו של תום הלב, ניתן להסתייע בחזקות הקבועות בסעיף 16 לחוק
- 14 איסור לשון הרע. בהקשר זה, ראו, אורי שנהר, דיני לשון הרע (1997) (להלן: "שנהר")
- 15 עמודים 264-265:
- 16 "על תום לבו של המפרסם או על העדרו ניתן ללמוד גם מהפרסום
- 17 עצמו. פרסום זהיר ומתון בלשונו, שאינו פוגע בנפגע מעבר לסביר
- 18 על פי מטרת ההגנה הספציפית שבמסגרתה הוא נדרש, ילמד על
- 19 תום לבו של המפרסם, ואף עשוי להקים לו את החזקה כי עשה את
- 20 הפרסום בתום לב.
- 21
- 22 ניסוח בוטה ומעליב בצורה בלתי סבירה עשוי להעיד על העדר
- 23 תום לבו של המפרסם, ואף לגרום לכך שלא תעמוד לו החזקה
- 24 שעשה את הפרסום בתום לב, אולם לעתים גם ביקורת חריפה
- 25 ומכאיבה תיחשב כסבירה, ובמקרה אחד פסק בית-המשפט העליון,
- 26 כי לעג וסאטירה, אף אם הם חסרי טעם, אינם מעידים על חוסר
- 27 תום לב".

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 4320-08-18 חיימי נ' אורית נחמן בן מויאל

תיק חיצוני:

- 1 48. לאחר עיון בחומר הראיות שהוגש בתיק ולאחר שמיעת העדויות הגעתי לכלל מסקנה, כי
2 בנסיבות העניין דן לא ניתן לומר, כי הפרסום נעשה בתום לב. אבהיר.
- 3 49. ראשית, אבקש לציין, כי אין להתעלם מן העובדה, כי הנתבעת ביקשה לפרסם פוסט זועק
4 מדם ליבה, לאחר שחשה כי חרב עולמה וכי איבדה את ביתה ואת כל רכושה. בעקבות
5 האמור, הנתבעת נקלעה למצב רפואי קשה ונזקקה לטיפול והגיעה למצוקה כלכלית קשה.
6 לא ניתן להתווכח עם תחושתה הסובייקטיבית, כי חשה שהונו אותה ומעלו באמון שלה.
7 אלא, שאין בתחושתה הסובייקטיבית לכשעצמה כדי להצדיק מתן דרור להתבטאויות
8 חריפות והאשמות לא מבוססות, בפרט עת הדברים מתפרסמים ברשת החברתית
9 "פייסבוק", שבקלות ובמהירות יכולים להגיע לתפוצה רחבה עד מאוד.
- 10 50. מהעדויות שנשמעו בתיק עלה, כי הנתבעת לא נקטה באמצעים סבירים לפני הפרסום כדי
11 להיווכח אם היא מפרסמת אמת או לא. הנתבעת ניסחה את הפוסט בצורה בוטה, חריפה,
12 מעליבה ומשמיצה כלפי התובע, באופן החורג מתחום הסביר. על אף תוכנו החריף את
13 הפוסט, הנתבעת אף ביקשה מאחרים להפיץ ולשתף את הפוסט באופן המרחיב את מעגלי
14 החשיפה ואת הפגיעה בתובע (ראו, פרוטוקול, עמוד 17 שורות 23-25), ואכן, בפועל, פוסט
15 זה שותף על ידי אחרים מלבד התובעת (ראה נספח 6 לכתב התביעה).
- 16 51. בנוסף, הנתבעת פרסמה את הפוסט גם במקומות נוספים ובפרט בדף הקהילה במושב כפר
17 ברוך, מקום מושבו של התובע. בנוסף, הפרסום נעשה על ידי הנתבעת ב"פייסבוק" לאחר
18 שלא עלה בידה לפרסם את טענותיה ברדיו, אמצעי שעוצמתו אף רבה יותר. כך, הנתבעת
19 פנתה ביום 4.6.2018 למר רפאל קבסה, שמשדר תכנית רדיו, ושטחה בפניו את טענותיה
20 אודות התובע, כאשר תוכן הדברים שנאמרו על ידה היה זהה לפוסט שפורסם (ראו, עדות
21 מר קבסה, עמוד 8, שורות 1-21).
- 22 52. במועד פרסום הפוסט, הנתבעת ידעה שכל הדברים שפרסמה כנגד התובע אינם אמת, שכן
23 תלונותיה בוועדות האתיקה של לשכת עורכי הדין נגזזו ואף ערעורה בבית המשפט המחוזי
24 נדחה (ראו, פרוטוקול, עמוד 19).
- 25 53. עוד יוער כי, התובע במכתב ההתראה ששלח ביום 8.7.18 (ראו, נספח 4 לתצהיר התובע)
26 ביקש מהנתבעת להסיר את הפרסומים אולם הנתבעת בחרה להתעלם ולא להשיב או
27 להסיר את הפרסומים, והנתבעת אינה חולקת על הטענה. סבורני, כי פנייתו המוקדמת של
28 התובע לנתבעת להסרת הפרסום עשויה ללמד על התנהלות בתום לב מצדו של התובע כאשר
29 התנהלותה של הנתבעת מנגד מעידה על חוסר תום לב מצידה ונראה, כי העלאת הטענות

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 4320-08-18 חיימי נ' אורית נחמן בן מויאל

תיק חיצוני:

- 1 כנגד התובע נעשתה במידה החורגת מהמידה הסבירה הנדרשת להגנת הערכים המוגנים על
2 ידי הגנת תום הלב.
- 3 54. במסגרת הפוסט שפרסמה, הנתבעת ייחסה לתובע הפרה של כללי האתיקה החלים על
4 עורכי דין בישראל ואף ייחסה לו מעשים פליליים (הונאה, מרמה ושחיתות). מנגד, טענות
5 אלו לא הוכחו בראיות ואסמכתאות מתאימות ולא הוכחו ברמה הנדרשת. נהפוך הוא. שתי
6 ועדות אתיקה של לשכת עורכי הדין בחנו את טענותיה של הנתבעת והגיעו למסקנה, כי לא
7 בוצעו עבירות אתיות על ידי התובע והחליטו לגנוז את התלונות שהוגשו על ידי הנתבעת.
8 לפיכך, אין ביכולתה של הנתבעת לטעון, כי טענותיה אמת וכי האמינה בנכונותן דבר השולל
9 ממנה את הגנת תום הלב.
- 10 55. עוד יוער, כי הנתבעת עמדה על הפרסומים האמורים, ועל השימוש במילים הפוגעניות, לא
11 התנצלה ולא הביעה כל חרטה הן בכתבי הטענות, הן במהלך הדיון המשפטי והן בסיכום
12 טענותיה (ראו, פרוטוקול, עמוד 17).
- 13 56. מכל האמור לעיל, הגעתי למסקנה, כי לא ניתן לומר, כי הפרסום נעשה בתום לב. למעשה,
14 ובשים לב, כי התנאים שבסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע הינם תנאים מצטברים, אפשר
15 היה לסיים כאן את הדיון בעניין תחולתה של ההגנה המעוגנת בסעיף 15 לחוק. למרות
16 האמור, להלן אבחן גם את התנאים הנוספים הקבועים בחלופות השונות שבסעיף 15 לחוק,
17 הרלוונטיות לענייננו ושנטענו על ידי הנתבעת.
- 18 57. סעיף 15(3) לחוק איסור לשון הרע קובע, כי-
- 19 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה
20 אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות
21 האלו:
22 ...
23 (3) הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או
24 הנתבע, של האדם שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם
25 מעונין בו ענין אישי כשר;"
- 26 58. ההגנה שבסעיף 15(3) חלה בהתקיים 4 תנאים מצטברים: "ראשית, נתבע או נאשם
27 המבקש ליהנות מההגנה צריך להוכיח, כי היה עניין אישי כשר כלשהו, אשר הגנתו
28 הצדיקה את עשיית פרסום; שנית, עליו להראות שתוכן הפרסום שבמחלוקת נועד
29 להגן על אותו עניין; שלישית, עליו להצביע על כך שהפרסום הופנה רק לאנשים

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 4320-08-18 חיימי נ' אורית נחמן בן מויאל

תיק חיצוני:

- 1 מסוימים שזהותם מתחייבת מהוראות הסעיף; ולבסוף עליו להוכיח כי הפרסום נעשה
2 בתום לב" (ראו, שנהר, עמוד 295).
- 3 59. אין חולק, כי לנתבעת הזכות להגן על קניינה. אלא, שבנסיבות העניין נמצא, כי הנתבעת לא
4 מקיימת את התנאים הנדרשים לצורך תחולת ההגנה המעוגנת בסעיף 15(3) לחוק איסור
5 לשון הרע.
- 6 60. לא עלה בידי הנתבעת להראות כיצד השימוש בכינויים כמו "מושחת", "נוכל" ו- "נבל"
7 כלפי התובע אמור לסייע בידיה להגן על רכושה ונעשה לשם הגנה על עניין אישי כשר שלה.
8 במקרה דנן מצאתי שלא קיים כל קשר הגיוני, רלוונטיות או מידתיות בין הפרסום לבין
9 אותו עניין אישי, ככל שאכן היה.
- 10 61. בנוסף, פרסום הפוסט לא נועד להגן על רכושה של הנתבעת, שכן במועד פרסומו הרכוש
11 כבר נלקח מהנתבעת ובעצם הפרסום נעשה לאחר מעשה, דהיינו לאחר החלטה על ביטול
12 הסכם המתנה ולאחר שאף ערעורה של הנתבעת על פסק הדין נדחה.
- 13 62. הפרסום נעשה באמצעות הרשת החברתית "פייסבוק" ונועד לעיני הציבור בכללותו ולא
14 הובהר דיו על ידי הנתבעת מהו אותו עניין אישי עליו ביקשה להגן. הנתבעת לא הצליחה
15 להבהיר כיצד הפוסט שפורסם כלפי כולי עלמא אמור להגן על רכושה ולמנוע את ביטול
16 הסכם המתנה, עליו הסתמכה.
- 17 63. בנוסף, הפרסום כולל ביטויים פוגעניים, משפילים ומבזים יתר על המידה, ללא כל הצדקה,
18 שהשימוש בהם נעשה במודע. כבר קבעתי לעיל, כי יסוד תום הלב לא מתקיים בנסיבות
19 העניין.
- 20 64. לפיכך, הגעתי למסקנה, כי הפרסום אינו חוסה תחת ההגנה הקבועה בסעיף 15(3) לחוק
21 איסור לשון הרע.
- 22 65. סעיף 15 (4) לחוק קובע כדלקמן: "הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד
23 שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לעניין ציבורי, או על אפיו, עברו,
24 מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות".
- 25 66. בענייננו, כדי לחסות תחת ההגנה בסעיף 15(4) לחוק (הבעת דעה) יש לעמוד בשני רכיבים
26 מצטברים: האחד, הבעת דעה, להבדיל מפירוט עובדות, והאחר פעולה בתום לב.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 4320-08-18 חיימי נ' אורית נחמן בן מויאל

תיק חיצוני:

67. בפסיקה נקבע, כי מפרסם המבקש ליהנות מהגנת "הבעת דעה" חייב לנסח את פרסומו כהבעת דעה, לצרף את עובדות האמת וכן להקפיד להפריד בין העובדות לדעות. בע"א 323/98 אריאל שרון נ' עוזי בנזימן (18/2/02) עמוד 264, נקבע, כי "ככלל, יכול פרסום להיחשב כהבעת דעה אם דברי המפרסם נוסחו בו כהבעת דעה; אם צוינו על-ידיו עובדות האמת שעליהן סמך את דעתו; אם הקפיד להבחין בין העובדות לבין דעתו ואם קיימת זיקה סבירה בין עובדות האמת לבין הדעה שגיבש על יסודן".
68. לטענת הנתבעת עומדת לה הגנה של הבעת דעה בתום לב על התנהלותו של התובע שהינו עורך דין אשר נותן שירות לציבור, ויש לראות את הדעה אותה הביעה הנתבעת, כביקורת לגיטימית במסגרת חופש הביטוי. עוד הוסיפה, כי הדבר נעשה כ"אזהרה צרכנית" לציבור פן ייפול לידיו של התובע (ראו, פרוטוקול, עמודים 18-20).
69. מנגד, התובע טען, כי הפרסום לא נעשה בתום לב אלא נעשה בכוונה, במודעות ובזדון על מנת לפגוע בתובע ובשמו תוך כדי שהנתבעת מודעת לעובדה, כי אמירותיה אינן נכונות ומשכך אין תחולה להגנה זו. כמו כן, לגבי הפרשנות לביטויים שנכתבו, הוסיף וטען, כי כל קורא סביר יפרש אמירות אלו כאמירות גנאי אשר גרמו לו בין היתר לפגיעה בתדמיתו ובמשלח ידו.
70. לאחר בחינת הפרסומים שנעשו על ידי הנתבעת, כמפורט לעיל, איני סבור, כי עומדת לנתבעת ההגנה הנטענת. ראשית, התובע אינו נושא תפקיד רשמי או תפקיד ציבורי (ראו, ת"א (שלום תל-אביב) 7165/84 פישמן נ' בר-און, פ"מ תשמ"ז(ג) 120 (1986)).
71. שנית, מהפוסט עולה, כי האמירות אינם דעה אלא עובדות שצוינו אף שהן אינן אמת. הנתבעת הציגה את הדברים שכוונו כלפי התובע כעובדות ולא כהבעת דעה. הנתבעת לא בחרה להשתמש במונחים כמו "אני חושבת", "לדעתי" וכיוצא בזה, מונחים שיש בהם כדי להעיד על הבעת עמדה אלא הציגה את אמירותיה כנתון עובדתי ולא כמתיחת ביקורת או הבעת דעה. לא רק שאין בהתנסחות האמורה כל הפרדה בין עובדות לדעות אלא שהניסוח לא מלמד על הבעת דעה.
72. בעיני הקורא הסביר ובהתאם למבחן האובייקטיבי, אין המדובר בפוסט שעניינו הבעת דעה על התובע. כאמור, הפוסט כוון כלפי אביה של הנתבעת ותוך כדי שהנתבעת מגוללת את הסיפור שלה היא פירטה אודות חלקו את התובע בהשתלשלות העניינים וכן פירטה את מעשיו כפי שהיא תפסה אותם. במסגרת זו היא קישטה את התיאור העובדתי בכינויים כמו "נבל", "מושחת", ו-"נוכל". הנתבעת פרסמה שהתובע העיד שקר וכי הוא ואביה רימו והתלו בה. אין המדובר בהבעת דעה של הנתבעת כלפי התובע. מדובר בתיאור עובדתי

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 4320-08-18 חיימי נ' אורית נחמן בן מויאל

תיק חיצוני:

- 1 שאינו נכון. גם הפרסום לפיו לתובע קשרים עם אשת השופט, הפרסום הוצג כעובדה ולא
2 כהבעת דעה בנוגע לקשריו החברתיים של התובע.
- 3 73. לעניין הטענה, כי הפרסום נועד לאזהרת הציבור אציין, כי הפלטפורמה בה פורסם הפוסט
4 איננה הפלטפורמה המתאימה כדי להזהיר את הציבור. בנוסף, הנתבעת כוונה את הפוסט
5 כלפי אביה כאשר האמירות כלפי התובע הינן אמירות אגביות בלבד. הנתבעת לא ציינה
6 בפוסט, כי המדובר באזהרה וכי אין לפנות לאותו עורך דין (התובע). המשמעות
7 האובייקטיבית של הפרסום הינו לשתף את הציבור בסיפורה של הנתבעת ולבטא את הכאב
8 והתחושה הסובייקטיבית שלה בעקבות אותו סיפור. העובדה, כי הנתבעת בחרה לנסח את
9 הפרסום בצורה משתלחת ולכלול בו ביטויים מעליבים ומבזים כלפי התובע וכן לכלול בו
10 אמירות עובדתיות שאינן נכונות, הינו עניינה של הנתבעת ואין לה להלין אלא על עצמה.
- 11 74. לחיזוק האמור לעיל, אין אלא לצטט את הפתיח לפרסום שנעשה על ידי הנתבעת, אשר
12 ציינה, כי "אני מעלה כאן פוסט, ארוך וקשה מאוד. דבר שאני גוררת עמי מעל 4 שנים,
13 כי נעשה לי רצח אופי, ע"י מי שהיה- אבא שלי!! מושחתים אשר גזלו את חיי ואת
14 חיי ילדיי. ועל כן הגיעה השעה שהאמת תאמר בקול. וזאת כדי לנקות את עצמי,
15 ושהצדק יצא והאמת תאמר בקול!! ...".
- 16 75. לפיכך, הגעתי למסקנה, כי הפרסום אינו חוסה תחת ההגנה הקבועה בסעיף 15(4) לחוק
17 איסור לשון הרע.
- 18 76. הדברים שפורטו לעיל נכונים ורלוונטיים אף לעניין הטענה לתחולתה של ההגנה הקבועה
19 בסעיף 15(5) לחוק איסור לשון הרע, שעניינה הבעת דעה כנגד התובע בהיותו בא כוחו של
20 בעל דין ואין צורך לחזור על הדברים בשנית.
- 21 77. לפיכך, הגעתי למסקנה, כי הפרסום אינו חוסה תחת ההגנה הקבועה בסעיף 15(5) לחוק
22 איסור לשון הרע.
- 23 78. לסיכום, הגעתי למסקנה, כי בפרסום שנעשה על ידי הנתבעת כלפי התובע מתקיים יסוד
24 ה"פרסום" וכן מתקיים יסוד "לשון הרע", כהגדרתם בחוק איסור לשון הרע, כי אין
25 המדובר בפרסומים מותרים, וכן כי לא עומדת לנתבעת כל הגנה הקבועה בחוק איסור לשון
26 הרע. משכך, דין התביעה להתקבל.
- 27 79. לאור המסקנה דלעיל, להלן אבחן את שיעור הפיצוי המגיע לתובע בגין פרסום לשון הרע
28 כלפיו על ידי הנתבעת.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 4320-08-18 חיימי נ' אורית נחמן בן מויאל

תיק חיצוני:

80. התובע טען, כי בגין הפרסום נגרמו לו נזקים אישיים ותדמיתיים קשים. אולם, הוא לא הוכיח בפניי את טענתו זו ולא הגיש ראיות לעצם קיומו של הנזק ולא לעניין עוצמתו.

81. בנוסף, התובע ביקש לחייב את הנתבעים בסך של 134,508 ₪ בגין לשון הרע ללא הוכחת נזק מכוח סעיף 7א(ג) לחוק בשל כוונתה של הנתבעת, בין היתר, לפגוע בו ובשמו הטוב.

82. מנגד, הנתבעת הכחישה טענות אלו וטענה, כי לתובע לא מגיע כל סעד שכן התביעה פגומה ולקויה מיסודה.

83. לעולת לשון הרע השלכות כבדות משקל. בעניין זה יפים דבריה של כב' השופטת א' פרוקציה, כדלהלן:

”לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול לפגוע בנכס היקר ביותר לאדם - שמו הטוב וכבודו כאדם בעיני עצמו ובעיני זולתו. היא ביטוי העלול להכתיים את אישיותו בעיני הזולת, ולפגוע בביטחונו הפנימי גם כלפי עצמו. היא דבר העלול להרוס במחי יד, וכהרף עין, שם טוב שנבנה ועוצב במשך שנים רבות באופן שלא ניתן להחזירו לקדמותו, וכל פיצוי כספי לא ייטיב באופן אמיתי את הנזק שנגרם. פגיעתה של הדיבה רעה לא רק כלפי מושא לשון הרע עצמו, אלא גם כלפי סביבתו הקרובה - משפחתו, ילדיו וידידיו. היא עלולה לפגוע קשות בנפש האדם, וכן בעיסוקו ובמעמדו החברתי והכלכלי. היא עלולה לפגוע פגיעה ללא תקנה בטעם חיו ובאיכות חייו” (ראו, ע”א 89/04 ד”ר יולי נודלמן נ’ נתן שרנסקי [פורסם בנבו] (4.08.08), פסקה 16 עמ’ 13).

84. לצורך קביעת פיצוי בעקבות פרסום לשון הרע ללא הוכחת נזק, לא קיימת נוסחה מתמטית לכך, אולם ישנם שיקולים רבים שיש בהם לעזור לבית המשפט במלאכה זו. במצב כזה הפיצוי יחשב בהתאם לנסיבות של כל מקרה לגופו.

85. במסגרת השיקולים לצורך קביעת שיעור הפיצוי בעקבות פרסום לשון הרע, בית המשפט נדרש לבחון את השפעת הפרסום על התובע בנוגע לדרך שבה נתפס בחברה ובקרב הסובבים אותו. כמו כן, ביהמ”ש יתן את הדעת לטיב הפרסום, היקף הפרסום, תפוצת הפרסום, תוכן הפרסום והאם יוחסו לתובע במסגרתו מעשים פליליים. כמו כן, יש לקחת בחשבון את התנהגות הנתבע לאחר הפרסום, ובכלל זאת במהלך התדיינויות משפטיות. כן קיימת

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 4320-08-18 חיימי נ' אורית נחמן בן מויאל

תיק חיצוני:

- 1 חשיבות לשאלה האם היה פרסום תיקון או התנצלות. עניין אחרון זה של תיקון פרסום או
2 התנצלות, יכול ללמד במקרים מסוימים על כוונתו ותום ליבו של המפרסם.
- 3 86. ראשית, אציין, כי איני סבור כי הפרסומים נעשו בכוונת זדון. כבר נפסק, כי "הכוונה
4 לפגוע – משמעותה כוונה ברמה הגבוהה העולה עד כדי כוונה זדונית, בדומה לכוונה
5 הפלילית, שאחרת כל פרסום שיש בו לשון הרע ייחשב כפרסום שנעשה בכוונה
6 לפגוע. כך קבעה הפסיקה, כי נדרש קיומו של יסוד נוסף של התנהגות זדונית, של
7 כוונה "של ממש" לפגוע" (ראו, ת"א 6296-05-08 לוביאניקר נ' עמיתי ואח' (2.7.15) וכן
8 רע"א 5022/13 הרב אמנון יצחק נ' דנון תקשורת בע"מ ואח' (8.9.13)).
- 9 87. בענייננו אין המדובר בפרסום יחיד וחד פעמי אלא המדובר במספר פרסומים ופלטפורמות
10 שונות שבהם חזרה הנתבעת על טענותיה כלפי התובע. הנתבעת פנתה גם למר משה רפאל
11 קבסה, שעבד כשדר רדיו, לצורך פרסום הסיפור שלה אף ברדיו.
- 12 88. הפרסומים שפרסמה הנתבעת אודות התובע היו קשים מבחינת התוכן והמשמעות, מבחינת
13 התיאורים שבהם תואר התובע, מבחינת השפה אשר בה השתמשה הנתבעת כלפי התובע,
14 ואף מבחינת המעשים המיוחסים לו, דברים אשר יכולים גם לפגוע בעיסוקו של התובע.
15 הנתבעת מצאה לנכון לייחס לתובע מעשים לא חוקיים, לא מוסריים ואף בשחיתות.
16 תגובתו של מר קבסה לפרסום אודות התובע, מלמדת היטב על מידת הפגיעה בשמו הטוב
17 של התובע עקב דברי הנתבעת. דברי הנתבעת צרמו לאוזנו של מר קבסה עד כדי שהרגיש
18 מחויב לחדש קשר שנותק משך שנים רבות עם התובע, כדי לעמוד על נכונית הדברים.
- 19 89. הנתבעת לא טרחה להסיר את הפרסום או לפרסם התנצלות אף לאחר שקיבלה מאת התובע
20 מכתב התראה ודרישה לביצוע פעולות אלו.
- 21 90. בנוסף הנתבעת עמדה על הפרסומים האמורים, לא הביעה כל חרטה על כך ואף חזרה על
22 האמור והשימוש במילים "מושחת" ו-"נבל", הן בכתבי הטענות, הן במהלך הדיון המשפטי
23 והן בסיכום טענותיה, הנתבעת לא ניסתה למזער את חלקה ותרומתה להתלהטות הרוחות
24 בין הצדדים.
- 25 91. כן לקחתי בחשבון, כי הפרסום הועלה לרשת החברתית "פייסבוק" דבר המעיד על אפשרות
26 של חשיפה של תוכן הפרסום אודות התובע לקהל רחב וכפי שצוין לעיל הפרסום אף שותף
27 לבקשתה של הנתבעת דבר המגדיל את קהל היעד.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 4320-08-18 חיימי נ' אורית נחמן בן מויאל

תיק חיצוני:

92. כמו כן מהעדויות עלה, כי במסגרת הפרסום השימוש במילים "מושחת", "נוכל" ו- "נבל" היה מודע ומתוך בחירה וניכר, כי יש במילים אלו כדי להצביע על המטען האישי של הנתבעת כלפי התובע, עקב ההתנהלות המשפטית בינה ובין אביה כאשר התובע שימש כעורך הדין שערך את ההסכמים המהווים את לב הסכסוך.
93. בשים לב למכלול השיקולים, הגעתי למסקנה, כי נכון להעמיד את סכום הפיצוי לתובע בגין הפרסום שנעשה על ידי הנתבעת, כפי שפורט לעיל, על סך כולל של 26,000 ₪.

סוף דבר

94. לאור כל האמור לעיל, הגעתי למסקנה, כי דין התביעה להתקבל חלקית.
95. הנתבעת תשלם לתובע פיצוי בסך של 26,000 ₪.
96. בנוסף, הנתבעת תישא בהוצאות התובע בגין האגרה ששולמה בסך של 3,362 ₪ וכן בגין שכ"ט עו"ד בסכום כולל של 4,500 ₪. לא נעלם מעיני שהתובע יוצג בהליך על ידי אביו, אך אין בכך לכשעצמו כדי לשלול את זכותו של התובע לקבלת הוצאות משפט בגין שכ"ט עו"ד.
97. הסכומים הנ"ל ישולמו בתוך 45 יום מהיום, אחרת יישאו הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד למועד התשלום בפועל.

המזכירות תעביר העתק פסק דין לבאי כוח הצדדים.

זכות ערעור כחוק

ניתן היום, ט' סיוון תשפ"ב, 08 יוני 2022, בהעדר הצדדים.

ויסאם חיר, שופט